

La Revista RONÇANA

Un any més, i en fa 33, s'han publicat regularment els cinc números de la Revista corresponents a l'any 2000. Editarem el passat cap d'any el número 200, que coincidia amb l'entrada a l'any 2000 i ho vam ressaltar amb un disseny modern i adient que combinava les dues xifres. Ho podeu veure a la fotografia.

El contingut (72 pàgines) també va ser extra ja que, a part de les seccions habituals i els "fets" de cada final d'any, hi havia un suplement de 16 pàgines centrals dedicades al "Sopar" de l'any 1999 i al tema que es va tractar a la sobretaula d'aquella vetllada: *"El passat, el present i el futur dels nostres pobles de la Vall del Tenes"*. Recollia els parlaments i les opinions exposades pels conferenciants, amb diverses fotografies antigues i actuals que permetien fer comparacions i demostracions dels evidents canvis que tan acceleradament es van produint. Un treball i uns estudis que haurien de tenir presents els responsables polítics i tècnics a l'hora de planejar els nostres pobles.

La resta de números han estat més o menys normals, en la línia habitual. S'ha desbordat la col·laboració i, sovint, ens és difícil encabir-hi tot el material que ens arriba, cosa que d'altra banda valorem i agraiem.

Volem fer constar l'èxit que ha obtingut la nova secció "Recuperem la nostra història - Retrats de família". Les fotografies antigues que s'hi publiquen, algunes gairebé centenàries, totes de famílies o grups de persones, han estat molt ben rebudes i valorades pels lectors, especialment pels familiars o amics dels fotografiats, que desconeixien l'existència d'aquestes fotografies. Totes ens han arribat per mitjà dels subscriptors o lectors que en tenien a casa o sabien qui en tenia. Segur que n'hi deuen haver encara en algun racó de calaixera. Desitjaríem que ens les féssiu arribar, doncs estem acabant les existències. Les retornarem totes intactes.

* * *

Volem deixar constància, també, de la mort de l'Eduard Condis i Galindo, a Barcelona, el passat 10 de novembre, a l'edat de 93 anys. El senyor Condis va viure, amb la seva esposa Matilde, una colla d'any al nostre poble, en un pis de la plaça de l'Ajuntament, i des de 1973 a 1986, que va retornar a Barcelona, va ser un gran

